

Дванадесет дни предсрочно

Крайните резултати от съревнованието да се отчетат и публикуват във вестник „Борба“ до 5 септември тази година.

Г. Иванов

Р. Гигова

НОВИ ПРИДОБИВКИ

средства извършват тежките операции като отменят труда на десетки хора.

М. Дичитрова

МЕХАНИЗАЦИЯ НА ТОВАРО-РАЗТОВАРНИТЕ РАБОТИ

Н. БОЖКОВ

С много подемна техника вече е снабдено и ДП „Транспред“ —

При строителите на Младежкия дом

От якълко години младежите
от Велико Търново и окръга съ-
бират средства за свой младеж-
ки дом. Мечтата за една красива
и уютна сграда оживя във вся-
ко сърце. Тя е вече действител-
ност. До голямата 17-етажна ко-
хота наизча снага една нова сра-
да, обвита в скел и кофражи.
Третият етаж е почти готов.
Всяка сутрин на обекта идват
строителите — младежите от по-
делничеството на офицера Витанов.
Глъхната песен се носи на строе-

жа на пътя на ДЗС, и на гар-
жа на Окръжния народен съвет.
Те довършват блока „Трудовина
ка слава“, строят Младежки
дом. Завчера при тях дойде Пе-
тер Иванов — първи секретар
на Окръжния комитет на Комсо-
мола, за да ги поздрави с успе-
хите им и да насърди най-добри-
те. А Марин Василев, Димитър
Русев и Стойчо Иванов с умни
и сърчесто изработват арматури.

В. Остромско
Н. Димитров

A black and white photograph showing a large group of men, likely sailors or soldiers, gathered around a table. They are wearing uniforms and caps, and appear to be engaged in a communal activity, possibly a meal or a social gathering. The setting is outdoors or in a large, open hall.

СВИЩОВ СЕ ГОТВИ ЗА ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

В СВИЦОВ всяка ули-
ца, всяка къща,
всяка педя земя на-
помня за освободите-
лите. Сега градът се готви
да отпразнува 90-годишнина
та от оня величествен ден,
когато на 27 юни 1877 год.
руските витязи от 14-та ди-
визия на Минския, Волин-
ския, Житомирския и По-
дольския полк, под ръковод-
ството на генерал Драгоми-
ров, форсираха Дунава и
местността Текир дере. Ин-
ститутът по история при
БАН, ВФСИ — Свищов и
Градският народен съвет
уреджат на 24 юни юбилей
на научна сесия. Тя ще осве-
тли редица страни на това
голямо събитие, за което

има най-ласкави отзиви: „Д-
сантът бe извършен със 3
бележително умение и фина-
— пише А. Форбс, кореспон-
дент на „Дейли Нюз“ — пр-
цаба на руската армия. „Д-
ва знаменито преминаване
на Дунава e направило то-
кова силно впечатление на
турците, че те на първо
време не могли да дойдат на
себе си“ — казва В. Труб-
Разбира се, десантът е
е минал без жертви.

Ето какво пише ген.
Зиков в книгата си „Война
1877—1878 г. с Европей-
ка Турция“: „На нас ни ос-
ваше едно — или да загин-
от куршумите, или да
хвърлим в атака на хълм
зает от турците. Ние, пър-

Оттук, за да обезпечат
фланговете и да овладеят

В навечерието на 90-го-

На 24 юни, вечерта, на Червения площад в града ще се проведе парад на участниците в окръжния пионерски събор, преглед на маршовата

Пак е юни. На белия хълм
на свободата, където се из-
дигат паметниците, е тихо.
Паркът аленее от рози, ухае.
Навред се чувства грижди
вата ръка на признателните

Ученкчески събор
край Арбанаси

Сред китните дъбрави на прасивата околност ученическите колективи ще покажат своите постижения в художествената самодейност.

Снощи пред възпитаниците на училищата говорих виедседа телят на Омръжкия зароден съ вет Димитър Тужаров.

той поочи, че сегашната агреси-
сия на Израел не е случайно,
изолирано явление, а представ-
лява част от дългогодишен,
добре обмислен и подготвен

от нас, за да можем да наблюдаваме със спокойствие и без различие развоя на събитията в този район. Ние бихме желали не само Балканите, но и та

Ние смятаме, че при решаването на въпросите в Близкия изток трябва да се изхожда от жизнените интереси на

рящи за интересите на мира
в Близкия изток, на интереси
те на световния мир.

НОВАТА СИСТЕМА НА СТОПАНСКО РЪКОВОДСТВО И ПАРТИЙНАТА РАБОТА

Експериментирането на новата система на ръководство на народното стопанство в нашия окръг навлиза вече в своята четвърта годишнина. През този период се постигнаха значителни стопански резултати, които по убедителен начин показват нейните големи предимства. Паралелно с това се извърши огромна масово-политическа и организаторска работа по усъвършенстването и правилното прилагане на нейните механизми.

Опитът на предприятията потвърди, че тя оказва и ще продължава да оказва влияние на всички страни на нашия обществен живот.

Прилагането на новата система непрекъснато поставя конкретни въпроси пред стопанските, държавните и обществените органи и организации. Това изисква влияние то и върху партийната работа да се изучава системно, да се осмислят теоретически практическият опит, да се търси положителното в него и се прави достойнство на всички. Това е необходимо условие за повишаване научното равнище на партийното ръководство, без което е немислимо да бъдат решени големите задачи, които постави Деветият конгрес на Партията.

През този, все още кратък период партийните органи и организации натрупаха извесен опит, който вече ни позволява да видим някои нови моменти на партийната работа в условията на новата система.

Станалите в окръга отрасли срещи, курсове, семинари, проверките на място и други форми за обмяна на опит показват, че в почти всички предприятия са осъществени много ценни инициативи, трупат се собствен опит, расте подготовката на партийните и стопанските кадри.

Повишаването на компетентността на партийното ръководство не бива да се разбива като някаква задължителна специализация за всички членове на ръководните партийни органи. Партийните комитети, бюро и организации трябва по-широко да се опират в далността си дейност на знанията, опита и изследванията на икономическите и техническите кадри и научни институти. Ето защо нужно е те да подобрят връзките си със своите обединения, съответните научноизследователски институти, базите за техническо развитие, висшите учебни заведения и т. н.

През последните две години редица предприятия — „Рекорд“, „Мизия“ — Горна Оряховица, ДМЗ „Червена звезда“ и ДТК „В. Мавриков“ — В. Търново и др., постигнаха в това отношение извесни успехи. Това доведе до подобряване на технологичната и в някои случаи са

налице първите стъпки за създаване на научна организация на производството.

Главното направление на партийното ръководство на стопанската дейност в условията на новата система трябва да бъде насочено към повишаване обществената производителност на труда по пътя на интензификация на производствените процеси. Това изисква да се насочи цялата дейност към пълно използване на машините и съоръженията, към улесняване на работното време и повишаване квалификацията на работниците, изучаване и внедряване постиженията на науката и челия опит, към производството на продукция с високи технико-експлоатационни показатели. Само в такава обстановка са налице всички условия за повишаване културата и съзнанието, за обогатяване на нравствения облик на човека — труженник на социалистическото общество.

Новата система изисква всяка стъпка на предприятието, на отделното негово звено да е пронизана от икономическа целесъобразност, да бъде оценена през призмата на стопанската сметка. В редица предприятия на казания окръг — Държавни захарни заводи, електротелферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица, ЗСБИ „Г. Терзиев“ — Свищов, ДПЗ „Балкан“, ДИП „Победа“ — Велико Търново и други, вече в различна степен е внедрена вътрешната стопанска сметка.

В това отношение заслужава внимание начинанието на Държавния винарски завод — Лясковец, където понастоящем се поставя началото на практическото използване на вътрешната стопанска сметка за разпределение на крайния резултат от стопанската дейност и издаване на ежедневен бюлетин за технико-икономическа информация.

В настоящия момент няма по-важна задача за партийните ръководства от укрепване на вътрешната стопанска сметка и нейното пълно използване като важен лост на икономическото управление на предприятието. С нарастващо внимание партийните комитети и организации трябва да внимават в съзнателността на икономическите анализи и съобразно изводи те и мерките да насочат партийно-политическата работа за изпълнение на стопанските задачи. Главното е по пътя на убеждението да се разяснява същността на новата система, за да се преодолее старите методи и навици. Принципиите на новата система не побеждават автоматически. В никакъв случай не бива недостатъците и пречките по експериментирането да се търкуват опростено и се приписват на системата.

Един от най-острите проб

леми на партийната работа сега е съчетаването на обществения, груповия и личния интереси. Отношението към него е пробния камък за принципността и партийността на ръководството. Тук трябва да се изхожда от принципа — онова, което е в полза на обществото — да бъде в интерес на производителите. Паралелно с това, сега, когато не всички условия за проявление на основните принципи са налице (научно обосновани цени, преценка на основните фондове), трябва да се води борба против потребителския подход. Актуален въпрос за момента е правилното съчетание на материалните и моралните стимули.

Ето защо новата система изисква да се подобрява не престанало и издига равнището на партийно-организационната работа. В това направление важно задължение на партийните ръководства и организации е да изучават и обобщават опита на предприятията и да правят изводи за измененията във формите, методите и съдържанието на партийната работа. Опитът на ДЗЗ, ДТК „В. Мавриков“, Завода за електротелфери, Винарския завод — Павликени, ДИП „Балкан“ и други показва, че там, където се обобщава собственият опит и се подготвят теоретични конференции по различни въпроси, свързани с проблемите на новата система, резултатите са по-осезателни.

В тази насока голяма роля може да изиграе организираното обществено проучване във връзка с решението на Бюро на Окръжния комитет на БКП през месец октомври да се състои окръжно съвещание за резултатите от експериментирането на новата система. Най-важното в предстоящите няколко месеца е на базата на резултатите от изтеклия период всяко предприятие да разгледа по бригади, смени и цехове своята работа и се наележат необходимите партийно-политически мероприятия. В това проучване е нужно да се включат не само икономическите, но и техническите кадри, целите производствени колективи. Защото Партията гледа на всеки трудец се не като механичен изпълнител, а като гражданин, заинтересуван от напредъка на страната. Затова високо цени и уважава неговото мнение.

Правилната партийна работа в условията на новата система ще допринесе за премахване на грубото администриране, за да развиеят топли дръжки отношения, за издигане на по-високо равнище съзнателната дисциплина, в която не могат да виреят мързелът, безотговорността и нехайството.

Н. ПАШОВ
зам. сектор „Планово-финансов“ на Окръжния комитет на БКП — Велико Търново

Във Велико Търново пристига АНСАМБЪЛЪТ НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

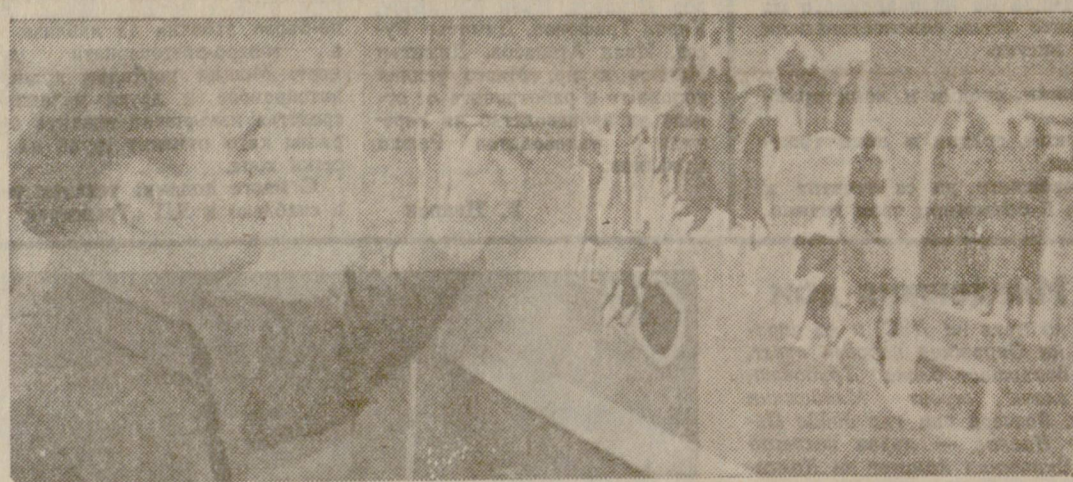
„А. В. АЛЕКСАНДРОВ“

В неделя летният театър във Велико Търново ще приеме скъпи гости. На илюстрираният ще гостува прославеният Червенознаменен ансамбъл за песни и танци на Съветската армия „А. В. Александров“. В Дните на съветската култура ще звучат прекрасните песни на този превъзходен ансамбъл.

ПРОСЛАВЕНИЯТ АНСАМБЪЛ на Съветската армия — освободителка на народите, който ни възхити с голямото си изкуство през 1946 и 1961 година, ще пристигне във Велико Търново в състав от 185 души. Този високохудожествен колектив е създаден през 1928 година. Пръв негов ръководител е известният композитор и професор в Московската консерватория Александър Василевич Алек

сандров, чието име ансамбълът носи след неговата смърт (1946 г.). Александров е автор на множество хорова произведения и песни, между които Държавния химн на Съветския съюз, „Свещената война“, „Поема за Украйна“, „Песен за Съветската армия“ и много други. Оттогава ансамбълът е наречен на името на своя организатор и диригент — народният артист на Съветския съюз генерал-майор А. В. Александров.

Идейно-композиционен проект за мозайка. Тема: „Посрещане на венециански търговеци в Търновград“. Дипломна работа на Георги Атанасов.

ПРОВАЛЪТ НА ПЛАНА „БАРБАРОСА“

Преди двадесет и шест години, на 22 юни 1941 г. хитлеристка Германия започна агресивна война срещу СССР, която беше най-тежката от войните в историята на народите на Съветския съюз. 22 юни 1941 г. обаче стана и началото на краха на германо-фашистката империя, и на замислените от немския империализъм планове за завоюване на световно господство, унищожаване и поробване на народите, завладяване и ограбване на цели континенти.

Нападението на хитлеристките орди срещу съветската страна, заета с мирно социалистическо строителство, беше вероломно. Разбира се, вероломството на управляващите тогавашна Германия не учуди никого. След анулиране на Австрия, заграването на Чехословакия, провокацията, използвана като предлог за нападение срещу Полша, и други агресивни актове, всичко можеше да се очаква от фашистите. И все пак това, което стана на 22 юни 1941 г., надмина по своята чудовищност, динизъм и безарамие всичко, известно дотогава в историята. Никого преди това не е била показвана така открито антинародната, античовешката същ-

ност на империализма и на неговата ударна сила — фашизма, откъснати от монополите.

Сключвайки на 23 август 1939 година договор за ненападение между Германия и СССР, фашистките лидери вече обмисляха как да го нарушат. На 18 декември 1940 г. Хитлер подписа заповед номер 21, т. е. плана „Барбароса“ — условно название на плана за война на фашистка Германия да бъде създадена „цялостна немска колониална империя в централна Африка“.

Успехите на Вермахта в заграването на Австрия и Чехословакия, във войната против Полша и Франция действуюха на фашистите опияняващо. Загубите бяха незначителни, придобивките огромни. Преди нападението срещу Съветския съюз хитлеристка Германия беше в зенита на своето

и да бъде създадена „цялостна немска колониална империя в централна Африка“.

Успехите на Вермахта в заграването на Австрия и Чехословакия, във войната против Полша и Франция действуюха на фашистите опияняващо. Загубите бяха незначителни, придобивките огромни. Преди нападението срещу Съветския съюз хитлеристка Германия беше в зенита на своето

могъщество. Икономическите мощности, които имаше на свое разположение, превъзхождаха мощността на Съветския съюз.

Фашистите разбиха, че в лицето на Съветския съюз и на неговата армия те ще срещнат упорит и силен противник, че войната на Изток ще бъде по-малко и напрежението на боята значително по-сложна и по-тежка, отколкото на Запад. Но — при оценката на нашата сила те се ръководеха от шаблонната „труска мърка, подхожда от позициите на „светкавичната война“, внимателно преброяваха дивизиите и полковите, танковете и самолетите, но не видяха основните различия на армията на съветската държава от въоръжените сили на западните страни. Пресмятаха количеството стомана и чурул, но не можаха да разберат преимуществе-

ствата на плановете социалистическа икономика на СССР.

Съветският народ и неговите въоръжени сили посрещнаха германския предателски удар. Врагът нанесе огромни загуби на войските на първия ешелон. В първите десет дни вражеските танкови колони нахлуха дълбоко в съветска територия. Негови самолети бомбардиряха градове на Украйна, Белорусия и Прибалти-

се и опитът на хитлеристите да завладеят Севастопол. Дойде и провалът на настъплението срещу Москва и накрая могъщото зимно контрастъпление на Съветската армия.

Войната срещу СССР не приличаше на веселите маршове из европейските капиталистически страни. През първите 60 дни от източната кампания фашистката армия загуби толкова войници, колкото на другите фронтове за предшествуващите 660 дни. А през първата година от войната хитлеристкият вермахт по дани на неговото командване е загубил почти 2 милиона войници и офицери.

Това беше първата разплата за вероломството. Макар че разплата в пълния смисъл на тази дума дойде по-късно, когато Съветската армия с цената на огромно напрежение на силите спря иратата при Сталинград, обкръжи и унищожи две негови армии и напълно взе стратегическата инициатива в свои ръце. Прочиствайки родната земя от окупаторите, съветските войни започнаха да гонят врага на запад и с десетки да унищожават неговите дивизии. И накрая окончателно бяха разгромени военната машина на хитлеристкия райх и фашистката държава. Над Берлин се разля съветското знаме на победата.

Победата над фашистката армия беше постигната не благодарение на численото превъзходство на Съветската армия, както твърдят битните хитлеристки генерали, а на високоото военно изкуство на съветските командири и военачалници, на умелото и твърдостта на духа на войниците и офицерите.

Съветските хора правилно оценяват приноса на САЩ, Англия, Франция и на други държави — бивши съюзници на СССР в антихитлеристката коалиция, за победата над врага. Но главният, решаващ фронт на Втората световна война беше съветско-германският фронт. Въоръжените сили на СССР разгромиха 507 хитлеристки дивизии и не по-малко от 100 дивизии на германските сателити. За цялата война немците загубиха 13,6 милиона души, от които около 10 милиона на Източния фронт.

Всеки съветски човек, бил той войник или маршал, министър или обикновен работник, фронтовик или труженник, в тила добре знаеше, че във войната с фашизма той защитава свободата и независимостта на своята родина, великите социални завоевания на народа, а това беше неизчерпаем източник на пламенния патриотизъм, на желязната устойчивост и на масовия героизъм, които войниците проявиха на полсраженията със завоевателите.

Нека помият урока на историята онези, които обмислят планове за нова „светкавична война“ против СССР и социалистическите страни. Времето много се е променило от 1941 година. Съветският народ създаде мощно съвременно оръжие за защита на своята родина. Всяка военна авантюра против съветската държава и страните от социалистическата общност днес е обречена на още по-безславен край.

ПОЛКОВНИК П. ДЕРЕВЯНКО
кандидат на историческите науки

Австрия, Финландия, Румъния, Швеция, Югославия... Колективът е гостувал по два пъти в Англия, Белгия, Монголия и Германската федерална република, по три пъти в Полша и Франция, четири пъти в Унгария и седем пъти в Чехословакия.

Червенознаменният ансамбъл за песни и танци на Съветската армия „А. В. Александров“ ще пристигне във Велико Търново непосредствено след посещенията си в Канада, което премина при огромен успех. Ансамбълът ще се представи пред трудолюбивите хора и младежта от Велико Търново, пред кооператори и работници от окръга ни с нова програма. В нея е включена и революционната оратория на Борис Александров „Съветският воин на стража на мира“.

Художествен ръководител и главен диригент на ансамбъла е народният артист на СССР Борис Александров. Главен балетмайстор е заслужил артист на РСФСР Ушер Хмелички. Главен хормайстор е заслужил деятел на изкуствата на Републиканска ССР Юрий Петров, а диригент на оркестра е заслужил артист на РСФСР Василий Самсоенко.

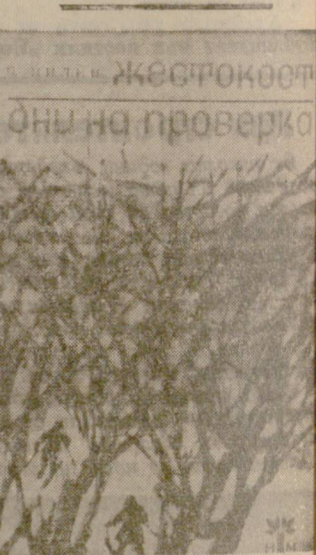
90 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА ЛЯСКОВЕЦ

Неотдавна жителите на гр. Лясковец бяха свидетели на едно голямо тържество — 90 години от освобождението на града. Сред многото гости на трибуната са заели места живите синове и дъщери на загиналите опълченци.

Присъстващите изслушаха доклада на председателя на Градския комитет на бивш гаро-съветската дружба в града — Цончо Ангелов. Той разказа за подвизите на лясковските опълченци, за организираните въстания в Пергавловския манастир — на питанниколовото и Хаджи-ставрево, за основаването на първия таен революционен комитет от Васил Левски и пребиваването на Георги Сава Раковски в града.

А. Байчева

НОВИ КНИГИ

Съветският писател Павел Ивлев вече е познат на българските читатели с редица свои книги. Второто издание на повестта му „Жестокост“ и „Дни на проверка“ говорят за непрекъснат интерес към неговото творчество. Както в повестта му „Прегрибната“ (преведена на български език) в „Жестокост“, в „Дни на проверка“ са отразени трудните години на борба и на утвърждаване на новия в първите години на революцията, времето на НЕП-а.

Главните герои в двете повести са работници от криминалните служби на малки сибирски градове. Те трябва да се борят със спекуланти, бандити, контрареволюционери. Трудна, опасна и рискована борба, изискваща морална чистота и лична смелост. Фактически „Дни на проверка“ е продължение на „Жестокост“. Съдбите на героите от двете повести се преплитат и разнасят на човешките характери се разкрива един по-продължителен период от времето.

Приносът на Павел Ивлев е известен и извесност, сурова тоналност и овладяване на езиковия апарат, тателно въздействие върху читателя.

ТЕЛЕВИЗИЯ
СББОТА, 24. VI.
18.00 — Новини. 19.00 — Студийно представление — музикална викторина „2000-та света и у нас: 20.00 — Мажор Исавел на 60 години“ — поетична пиеса; 20.40 — „Тягостта“ — документален филм; 21.00 — Трети международен конкурс на българската естрадна песен „Златен Орфей“ — предаване от София.

Младежки простори

★ РЕДАКТИРА НЕШАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ★

ПРЕД ПРАГА НА ПИОНЕРСКОТО ЛЯТО

Пионерските отряди на училище „Д. Благоев“ — Велико Търново, с особено увлечение изучаваха живота на генерал Гурко, издириха живи участници във Великата октомврийска социалистическа революция, събраха материали за живота на маршал Толбухин.

Колко много писма изпратиха пионерите до великата съветска страна! С какво старание ги писаха, с какво нетърпение очакваха отговорите! Те не забвяха да дойдат. Ето писмата от Алексей Луканов и Василий Гаура — първите съветски офицери, влезли във Велико Търново на 11 септември 1944 г., с които дойде и свободата в родния град.

Учениците от VI „в“ клас написха писмо на майката на Зоя Космодемьянская. Когато пристигна отговорът, те бяха най-щастливите в училището. А с каква радост получиха отговора на първата лекарка от крайцера „Аврора“ — Павлупкина!

Всяко писмо, което се получи в училището, се чете пред всички пионери. Затова те очакват с еднакво нетърпение всички писма.

Пионерите никога няма да забравят срещата с генерал Дмитрий Николаевич, посещенията на паметниците на българо-руската и българо-съветската дружба.

Експедиционните отряди завършиха годината с походи до места, свързани с историята ни. Къде ли не бяха те — на Тасмалджа и Плевен, в Арбанаси и Свищов, положиха цветя пред паметника на Осеникова поляна, преклониха глави в Астробино...

— Като че ли най-доволни останяха членовете на интернационален клуб — толкова писма и подаръци получиха от училището в Балаклея, Саратовска област.

Най-добрите класове в училището учеха в лениновите стаи. Това са стаи украсени с портрета на Ленин и картини от Октомврийската социалистическа революция. Пионерите с мъка ги напуснаха. Но животът на експедиционните отряди през лятото няма да спре. Всички те се обединяват в три команди, които ще заживяват свой живот през летните дни.

В. ДИМИТРОВ

РЪЦЕТЕ РАЖДАТ

ЗА ПЪРВИ път отидох в Морава през зимата. Среднах се с много младежи, разговарях и когато си тръгнах разбрах, че съм обогатил живота си с нови приятели.

Сега минах по същите пътища, разговарях със същите млади хора и от всяка тяхна дума разбирах, че това богатство, което натежава в нивите, е създадено от техните ръце. Разбрах, че тия хора никога не са обичали спокойствието и не са изоставяли мисълта за земята и хвърленото семе на своя труд.

Стопанин на земята в селото е младежката бригада за комплексна механизация. Тя е сформирала през 1964 година и обработва 18 000 дека земя от хвърлянето на семената до прибирането на реколтата. Машините и инвентарът са разделени на четири звена.

Всяко си има свой цвят — цветът, с който е боядисан инвентарът. Съсезанат се червеният, казват шеговити механизаторите.

Съсезанат се червеният, казват шеговити механизаторите. Стопанската сметка е принципът на работа в бригадата. Всеки механизатор се стреми да работи повече и по-хубаво, за да успее звеното, бригадата, стопанството.

Това е човешкият порив да се даде повече на земята, за да се вземе повече от нея, да се облагодарила пръстта от докосването на ръцете.

Една народна мъдрост казва: „От далечно, та да е леко!“ Механизаторите завършиха навреме зимния ремонт на машините, навреме навлязоха в полето и засяха пролетните култури в най-подходящите агротехнически срокове. Два пъти подхраниха с изкуствени торове. Сега главният въпрос за тях е жътвата. Рапортуят им е: „Готови сме!“

Изготвен е специален оперативен план за работата на комплексната бригада по време на жътвата. Всеки механизатор знае с подробности задачите си.

Комсомолската организация също не е забвела. Върбанчо, комсомолският секретар, отдавна е разлепил таблата. Едно от тях привлича погледа ми: „Нито зърно разпиляна реколтата!“

Но не е работата само в агитационните материали. В Морава паднаха обилни дждове, на места житото полегна.

— Натяжал е житният клас — казва главният агроном. — Спомням си едно сравнение: „Житният клас гечи на стъблото така, както би тежал един тон, поставен на върха на един стълб.“

— Не вярвам да убегне някоя житна нива на комбайните — намесва се категорично бригадирът на механизаторите — където пък е много полегнало, ще поработим със сърпа.

За работна ръка се е погрижил Комсомолът. Това лято пръв

помощник на кооператорите ще е средношколската бригада, която ще има над 80 членове. А реколтата обещава. При план 340 кг на декар, от пшеницата се очаква 360—400 кг, а от ечемика при план 340 кг — над 380 кг на декар.

Най-голяма трудност видяха, когато намекнах да ми кажат няколко имена, тези на най-добрите. Замълчаха, а когато настоях, ми отвърнаха: „Пишете всички!“

И сега, като споменавам само три имена, искам предварителна уговорка: всички механизатори са рамо до рамо с тях.

Иван Димитров: член на дружественото бюро на комсомолското дружество. Той е специалист по отглеждане на захарно цвекло. Досега е направил пет окопавания. Той обещава богата есен.

Пенчо Сотиров: носителят на званието „Знатен механизатор“. Отглежда 1000 дека царевича. Майстор — на праворедното засяване без разреждане. А то иска преди всичко опит. Но той не идва сам!

Димитър Данаилов се грижи за сълчогледа. Тая година отглежда сорт „Передовик“. И неговата сеитба е равнопунктирна, без нужда от разреждане. Трябва да

За чиновите и още нещо

Всяка година на 15 септември пред училищата се строява една шумна група, която за първи път ще седне на чина и ще започне да срича.

Всяка година в края на учебната година след шумния празник една група младежи, крие съзидат си в сянката на клоните, защото раздзлата с любимото училище тежи, като сълза, откъсната от сърцето.

Пред мене е папката с перспективния план за развитието на единственото в страната ни предприятие за училищна мебел и пособия. Цифри, цифри, цифри!... Колони от цифри, строени върху белите листи като войници пред атака. Някъде между цифрите четем: „С изпълнението на тази строителна програма ще се създаде солидна материално-техническа база за производство на всички видове мебели на световно равнище, за обзавеждане на училищата, техникумите, институтите, детските градини“.

И пак чертежи, диаграми, цифри! Ето някои от тях:

ПЕТИ ОКРЪЖЕН ПИОНЕРСКИ СБОР

„Братска дружба ни свързва навек“

СВИЩОВ, 24 ЮНИ

18.00 часа — Пионерска манифестация;
19.30 часа — Преглед на масовата песен на комсомолските организации от средните училища;
20.30 часа — Тържествена проверка и заря на „Червения пламък“.

25 ЮНИ

6.00 часа — Тържествен митинг, посветен на българо-съветската дружба;

10.00 часа — Възпроизвеждане преминаването на р. Дунав от руските войски, начело с генерал Драгомиров и посрещането им в гр. Свищов;

15.30 часа — Репорт на окръжния комитет на Българската комунистическа партия за извършената дейност през първия етап на съревнованието „Дружба навек“ и Четвъртата Димитровска експедиция. Отчитане на съревнованието и награждаване на първенеца;
(Следва на стр. 2)

СЕКРЕТАРЯТ И ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИТЕТА

Един драгановчанин в реиса ми се похвали, че преди години тяхното село било най-голямото в България. Попитах го дали и сега е така, а той се усмихна хитро: „Дълга и широка е тя, няма кога да я разправя. Трябва да слизаме вече“. Така и не можах да разбера истината.

Тъй като се интересувах не толкова от големината на Драганово, колкото от живота на комсомолците, затова най-напред потърсих комсомолския секретар. Провървя ми, просто го срещнах на улицата. Заговорихме. Може би, защото думите на драгановчанина от реиса ме бяха настроили критично, веднага ми направи впечатление един любопитен факт

от ДВЕТА МЛАДЕЖИ САМО ПЕТ РАБОТНИ В ПОЛЕВЪДСТВОТО.

В общината са включени и селата Стрелец и Горски Долен Тръмбеш. В нея живеят и работят двеста комсомолци. На пръв поглед не са малко. Около шейсет младежи са в ТКЗС като шофьори, служители, специалисти, механизатори и автотранспортни работници. И само пет полеведи — в зеленчуковата градина се трудят последните пет комсомолци.

Статистиката показва, че цената на девойките в общината е твърде висока. Ви сока е, защото са малко повече от десет. Останалите са младежи. И досега не мога да реша кое полужене е по-незавидно — на младежите или на девойките. Едините са включуват във всичко и за всичко, а другите — тяхната е още по-трудна.

Цифри и факти — техният език е точен, но и безразличен. Или казано по комсомолски — цифрите не могат да вземат отношение по въпросите. А Общинският комитет? Навярно той може. Изглежда малко внимание се обръща на това.

УСЛОВИЯ ИМА, НО... Това е вторият факт, който тревожи не без основание. Драгановските комсомолци имат хубав клуб. Трилъвни ръце са се поставили да го украсят, да го на правят уютен. Ако би могла да разказва огромната печка в клуба, за колко ли неща щях да науча — за събранията, за оживените спорове, за игрите и младежките задъвки. Тук има телевизор, радиоапарат, шах, табла, вестници, списания. Искате ли да се самообразовате, искате ли да бъдете в крак със съвременните политически събития, да се забавлявате — моля! Клубът е на вашите услуги.

В тото-пункта пък има два момика, тенис на маса, три паха. А кокетното лятно кино предлага на екрана си четири различни филма в седмицата. Почти като в окръжния център. Вярно е, че филмите се посещават редовно, почти не се изпускат от младежите. Но вярно е също така, че към гостуващите театри и въобще към театралните постановки интересът на комсомолците е значително по-малък.

Щом говорим за придобивките на новото село, за условията, създадени на драгановските младежи за отход и развлечение, не можем да не споменем и лятната градина-ресторант. В него редовно свири оркестър. А красиво поддържаният парк с баскетболна площадка? И все пак скучната не отминава младежите. Не им харесва например изпълнението на оркестъра. Много ходят чак в Горна Оряховица да слушат певица. Навярно не им харесват и много други неща. За тях ние само можем да се досещаме. Наистина една анкета сред драгановските комсомолци би изяснила до голяма степен създадената сложна обстановка. Но и без анкета Общинският комитет на Комсомола и секретарят Милко Маринов

могат да се ориентират в основните проблеми, които стоят пред организацията.

ЗА КАКВОТО ТИ ПЛАЩАТ, ЗА ТОВА РАБОТИШ

Тази максима е залегнала в разбиранята на повечето от членовете на Общинския комитет. Нали си има секретар?! В края на краищата... И стигат до горе посочената максима. Но другари, секретарят е един, а младежите са двеста. Наистина той се старее да бъде и в танцовата трупа, и на сцената, и на стадиона, и на полето — винаги сред вас. За събранията се печатат покани на циклостил за всеки комсомолец — кой ще ги направи — Милко. Организирането на забави, излети, екскурзии — това е пак задължение на секретаря. Изобщо всичко е негова работа, нали затова му плащат. И той, техният Милко, трябва да прави всичко сам. Колко по-добре би било, колко по-различна щеше да бъде картината в общинската организация, ако той можеше да се оприе в работата на другарите си от комитета.

Друго е със секретарите на дружествата. Те са по-близо до младежите, по-тесно свързани с тях, затова са и по-активни, затова не бягат от задълженията си, а съвсем по-младежки работят в дружествата.

ЕДНО СТРАНИЧНО МНЕНИЕ

Попитах един старец какво мисли за комсомолците. Мислих, че ще махне с ръка, ще се усмихне хитро като онзи драгановчанин от реиса и ще каже: „Дълга и широка е тя...“ Но старецът съвсем сериозно ми отговори: „Младежите са си младежи. Буйни и весели, ама решат ли нещо — става. Излезе ли работа — работят. Учат се. През зимата гледаме една комедия. Големите артисти. А каква танцова трупа имат!... И той ми разказа дори за репетициите. Интересно ми било и ходил да гледа, ама отстраня, да не го забележат. Само хубави неща каза старецът за комсомолците. Това може би се дължеше на склонността да се идеализира младежта. Откъде ще знае старецът колко по-големите изисквания стоят пред съвременната младеж. Но комсомолците знаят, затова те обръщам

ВНИМАНИЕ НА ИДЕИНО-ПОЛИТИЧЕСКОТО И ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ.

Във връзка с читателската конференция: „Младият герой в съвременната българска литература“ съвсем наскоро са обсъдили в общинската организация книгата: „Седемнадесета пролет“. На срещата поканили автора на повестта — Борчо Обретенов и Русана Палаузова, партизанка от Габровско-Севлиево-ският отряд. Дошли ученици и възрастни. Интересът бил всеобщ. С притаен дъх всички слушали разказите на двамата гости. Накрая, възхитени и покорени, им поднесли цветя и подаръци.

Комсомолците останали до волни и от екскурзията до с. Марин, където слушали за големите боеве, станали там между руските и турски войски. Върнали се с богати впечатления от видяното и наученото.

Наследници на богати традиции са драгановските комсомолци и те трябва да работят още много, за да бъдат достойни продължители на делата на поколенията преди тях.

Отварям албума за културния и политическия живот на Драганово. Албум на една героична история. За винаги запечатан подвига на героите, участието на младежите в славното бригадирско движение, новия облик на селото... Един албум, който разказва. Един голям извор на родолюбие, една гордост за младежите, за комсомолците от Драганово и общината.

ВАНЯ СТЕФАНОВА

В музея на ВВУ „Васил Левски“

Учениците от VII класове при училище „П. Р. Славейков“ — Велико Търново отдавна мечтаем да посетим музея при ВВУ „Васил Левски“.

С външен прекарник прага на музея. Неговият уредник ни разказа много възвущащо

ди от героичното минало на нашия народ.

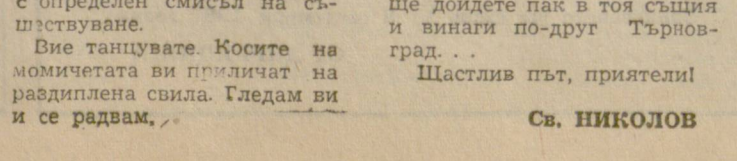
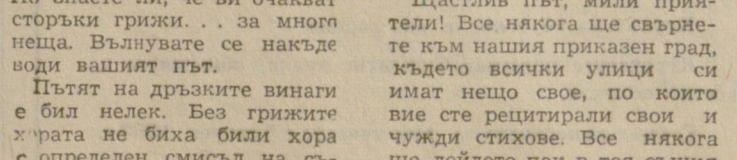
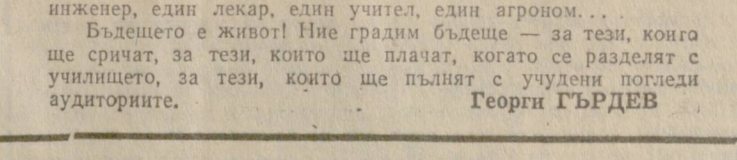
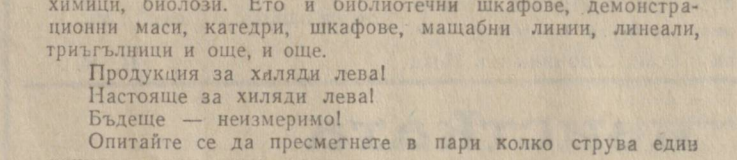
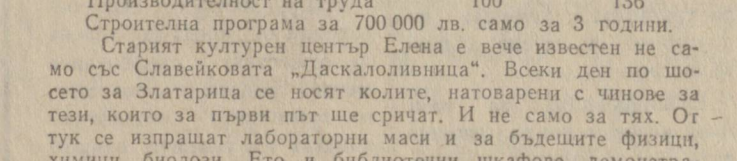
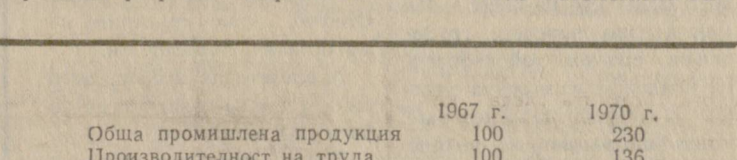
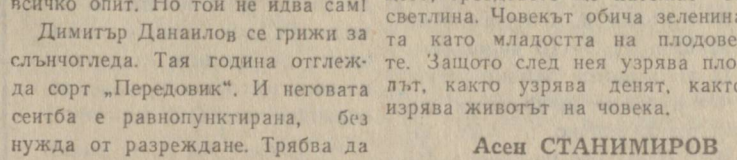
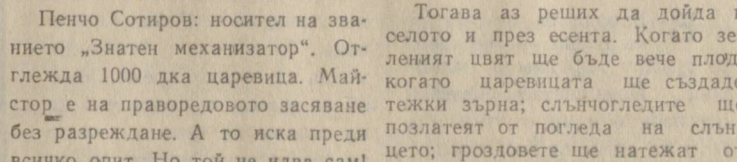
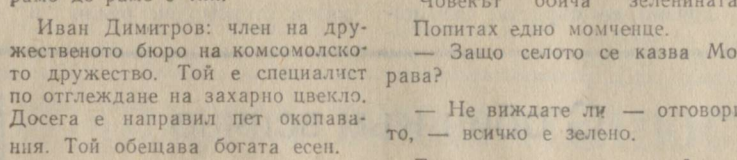
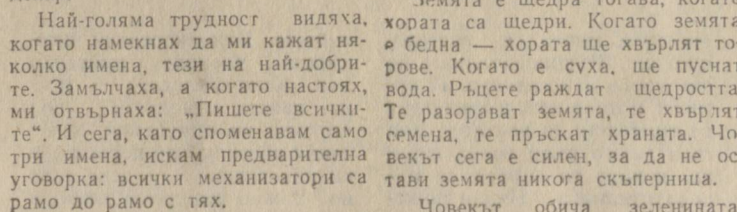
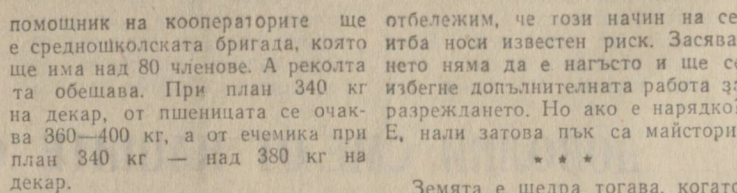
Особено впечатление ни направи експонатите от първото военное училище, открито още в 1878 година.

С външен прекарник прага на музея. Неговият уредник ни разказа много възвущащо

Св. НИКОЛОВ

Бр. 122 год. VI

ЩАСТЛИВ ПЪТ

Последна вечер на студентството... Приятелю, вие плувате във вълновия ритъм, косите на вашите момичета приличат на раздиплени свили, а блясъкът на ситнобелите зъби събират в себе си невидимата светлина на вечерта...

Не ви завиждам. Повярвай ми, аз ви завиждам! Тъжно

ми е само, че утре няма да ви има тук, пак да поспрем. Тъжно ми е, че утре вие може би ще станете за грижени сълзузи, че се прощавате с романтиката на този град.

Последна вечер на студентството. Някои от вас никогде не сносили вратовръзки, та сега все побутват надолу

черните като катран проточе ни линии. И малко им е неудобно. Мили приятели, в живота не е важно дали имаш вратовръзка и за всички празник нов костюм. Но с вратовръзки и нови костюми се оценяват новите хора.

Аз не съм студент. Не съм сядал с вас на студентската скамейка, но сме били заедно. Познавам вашите тревоги и вие познавате моите.

Но знаете ли, че ви очакват сторъки грижи... за много неща. Външуват се накъде води вашият път.

Пътят на дръзките винаги е бил нелек. Без грижите храна не биха били хора с определен смисъл на съществуване.

Вие танкувате. Косите на момичетата ви приличат на раздиплена свила. Гледам ви и се радвам.

Щастлив път, мили приятели! Все някога ще свърнете към нашия приказен град, където всички улици си имат некто свое, по които вие сте рециклирали свои и чужди стихове. Все някога ще дойдете пак в тоя същия и винаги по-друг Търновоград...

Щастлив път, приятели!

Св. НИКОЛОВ

Ан. Христова

СЪВЕТЪТ НА МЛАДИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ

Преди един месец в тел ферния завод „Янтра“ — Горна Оряховица бе изграден съвет на младите специалисти с председател инж. Добрев. Още на първото заседание бяха набелязани темите, по които ще се работи. Младите от завода с желание се включиха в прегледа. Темите бяха интересни, по някои от тях се работи, а други намериха приложение, като приспособлението на Христос Събев за нарязване на чергачни винтове на фрезмашина. По-рано това се извършаваше на четири струга на две смени, а сега на една фреза на две смени. Върху него работят комсомолците-специалисти Никола Бутков и Никола Илиев, секретар на комсомолското дружество към цеха (на снимката). Интерес предизвиква и приспособлението на Ст. Пев

нев за електрическото табло, което показва повредите на спомагателните електрически табла. Червистите ръце на младия специалист Илия Кулев уверено пипат за напояването на прототип на двутонна чергачна макара (на снимката).

Партийната организация и Заводският профкомитет полагат много грижи за израстването на младите специалисти. Организиран се курсове по квалификация и икономика на промишленото предприятие.

Началото е поставено. Извършената работа досега дава основание да се вярва, че те с чест ще се представят на прегледа. Да им пожелаем будна творческа мисъл и ползотворна работа!

Текст и снимки: Ан. ГЕЦОВ

При своите е най-хубаво

Земята беше много каляла, олаците така надвесени, като че ли всеки момент ще рухне пороен дъжд. В такова време очаквах да го намеря в селото. Когато попитах за него, ми отговориха:

— Маринчо, ли. Трудно ще го намерите.

Аерономът Марин Апостолов винаги е сред хората. И сега той беше сред своята бригада в стопанския двор.

Посрещна ме млад мъж, с приветлива усмивка, с опрени от слънцето тук-там коси и силно ожулено от елетора лице.

Казах му защо съм дошъл. Той се смути, помълча. После промълви: „Трудно ми е. Откъде да започна? Пък какво ли в моя живот има интересно.“

Разкажат си започна от детските си години. Роден е в 1940 година в селото. Тук е учил до VII клас, продължава образованието си в Селскостопанския техникум в Павликени. После е студент във Висшия селскостопански институт в София — специалност поливно земеделие. Идва разпределението. Той не се чуи на къде, а се връща в своето село, където има нужда от специалисти. Тук, в Горна Студена, е от две години, но вече е обичан и уважаван от всички. Доверие на неговите съселяни е оправдано

Ив. ДЕНЕВ

секретар на Общинския комитет на БКП

Звена на дружбата

В редакцията на вестника ни често се получават писма на младежи и девойки, на строители на комунизма, на трудови хора от великата съветска страна. Всички писма са пропити от безпедна обич към България, към нейния героичен и трудолюбив народ. В тях се изразява светлата вяра на съветските хора във все по-пълното разцфтяване на нерушимата българо-съветска дружба, споделят се думи за общия път, по който неотстъпно вървят народите на двете братски страни.

Мнозина от авторите на писмата изразяват горещото си желание да кореспондират с български граждани, да научат родния наш език и молят редакцията ни да публикува техните адреси, като по този начин се даде възможност на читателите на вестника да влязат във връзка с бъдещите си приятели и другари от Съветския съюз.

Ето някои от адресите:
Каз. ССР, г. Караганда 23, Жданова 4—21, Попов Владимир, 20-годишен, студент по история. Обича музиката, театъра, спорта. Желает да кореспондира с българска девойка.
СССР, г. Минск, ул. Захарова 21, МПШИЯ, Лягения Анна; студентка в Педагогическия институт по чужди езици. Желает да кореспондира с колежки и колеги.

СССР, Коми, АССР, Корткероский РК ВЛКСМ, Иван Кудряшов, студент е по филология.

СССР, г. Алма-Ата, пр. Коммунистический 115, кв. 1, Кудрявцева Лидия. Студентка, 18-годишна, интересува се от музика, литература, спорт.

СССР, г. Харьков 68, везд Котопского 10, Этиков Василий, 19-годишен, учи в Института за чужди езици.

СССР, г. Киров — обл. — Ц. ул. Коммуны, 40—53, Шаховой Тана. Студент в Института за чужди езици, 19-годишен. Желает да учи български, може да кореспондира и на френски език. Обича книгите, цветята.

СССР, Донбас, г. Красной Луч, Лучанской обл., ул. Калина 38 а, Зайке Татьяна, 18-годишна, членка на ВЛКСМ от 1963 година.

СССР, Таджикская ССР, г. Душамбе 12, ул. Шапкина 116, корпус 2, кв. 1, Лидия Борисовна. Лекарка, 25-годишна, възнамерява в скоро време да посети България.

СССР, Воронежская обл., Семилукский район, с. Стадница, спец. школа, Ключниковой Татяна Степановна — възпитателка в интернат.

Много често може да се чуе, че в някои села младежите не участват в културния живот. И при нас преди 2—3 години имаше подобно нещо. Но сега това остана само един не много радостен спомен.

От три месеца насам, през вечер, през две, новият кооперативен автобус спира пред голямата читалищна сграда. В него бързо наскочват два десетина засмени младежки лица. После машината се понася по асфалтовите пътища и се изгубва бързо във вечерния здрач. Естрадно-сатиричният състав при лице „Народна просвета“ — с. Ресен, пак ще за

радва хората от някое село. Задачата на младите самодейци и на тяхната ръководителка Благоевска Николка е да им даде нещо. Цялата репетиционна зала бяха шумни. Но някой път

работата много се разгорещаваше. Ръководителката беше много изискателна. И артисти, и танцьори, и оркестранти трябваше да повтарят много пъти всяка сцена, докато тя хареса на ръководителката. Някои по-капризни се съдеха, заплаш

ваха, че няма да играят. Но всичко е вече минало.

За пръв път завесата на новия спектакъл „Двадесет години назад и двадесет години напред“ се вдигна на годишното събрание на чита

лицето. Няколкостотин читалищни членове пританяха. Конферансието — младата, напета самодейка, под звуците на оркестъра представя постоянните посетители на някогашното градско казино. Важни наперени дами, в дълги старомодни рокли и

воали на лицето, пристъпват грациозно, прикрепени от своите кавалери, облечени в черни официални костюми, с фракове и широкополи шапки. Всичко това напомня обстановката, при която жи

веше буржоазният хайлайф преди 30—40 години. Похвално беше изпълнението на младия оркестър, ръководител на който е самодецът Марин Паназов, на изпълнителя на старите градски песни Никола Гайдарович, на балетния състав, на всички.

ДОВОЛНИ СМЕ ОТ НАШИТЕ САМОДЕЙЦИ

С обич към всичко

В Завода за автоматични везни — Лясковец се трудат предимно млади хора. Комунистът Стефан Кръзов е един от тях. Работи на един от най-отговорните възли за центроване на везните от 2—10 килограма. И той, както всички тук, обича силно професията си, мисли за всичко, от което зависи бъдещето на завода. Изключително човечен, трудолюбив, сърчен, той творчески подхожда към всяка задача. В професията си не е най-квалифицираният, но срещне ли трудност, с помощта на другарите си, лесно я превъзмогва.

Всекидневие на този млад човек е твърде напрегнато. Той е партиен отговорник на една от двете групи в цеха, задочник е в Мех

потехникума в Горна Оряховица. За всичко е необходимо да се отдели време. Малко са дните, в които той да не остава да учи и чертае до късно сред нощта, за да подготви добре изпита си, навреме да предаде проектите по конструктивно чертане, да оправдае честта на работник.

— Трудно ми е — казва Стефчо, — но другарите не ме оставят, помагат ми.

А влезете ли в цеха, него винаги ще го заварите да работи над детайлите.

Той и десетките още работници от завода ще успеят да осъществят съкровени мечти, защото ръководството, партийната организация помагат на младите, защото те са завода, бъдещето му.

Н. К.

Активистката

— Ами сега, Марийке, каква е работата ти? — попита бай Йосиф най-голямата си дъщеря, току-що завършила осми клас в Драгомирово.

Марийка беше решила да се нареди да учи. Техникумът по облекло в Русе отвори гостоприемно вратите си за нея. Първите трепети в голямата зала с електрически шевни машини са вече минали.

Петте години за добрата ученичка бързо се изминаха. С диплома в ръка Марийка Пазова дойде в ТПК „Нов живот“ — Велико Търново, Постъпи в мъжкия отдел.

— Това момиче е дейно, не му липсва желание за работа. Да предложим ѝ да стане комсомолски секретар — споделяха в комсомолското ръководство и в партийното бюро. Единодумни бяха и всички младежи, които дигнаха ръце за нея и не се излъгаха, не се разочароваха.

Не е никак лесно на активистката. Комсомолците, разпръснати

по различните цехове, трудно се намират. Затова пък какво удоволствие се чете по черните ѝ очи, когато се изпълни някоя задача.

Сега, в чест на Великата октомврийска социалистическа революция ще посетят в Самоходене дола на патрона на бригадата си Димка Димитрова, за да се запознаят по-отблизо с живота на загиналата млада партизанка.

Всички останали доволни от екскурзията до Соколовския манастир, а сега трябва да организират нова, Предстои и обсъждане

на книга из живота на партизаните от нашия край.

Навярно божурът ще цъфне на бузите ѝ, когато разбере как ласкаво се изказа за нея ръководителят на бригадата Иван Йорданов.

— Много са работили при мене. Но тя е една от най-упоритите. Това са кадрите, на които предприятието може да разчита за в бъдеще.

Драго ти става, когато чуеш та кива ласкави думи за млад човек.

Н. ИВАНОВА

„Братска дружба ни свързва навек“

ПЕТИ

ОКРЪЖЕН

ПИОНЕРСКИ

СБОР

(Продължение от стр. 1)

17.30 часа — Поздравителен концерт за делегатите и гостите на събора

28 ЮНИ

8.00 часа — Разглеждане забележителните обекти в града. Срещи с представители от СССР.

ИЗЛОЖБИ

„90 години от преминаването на руските войски през р. Дунав и освобождаването на гр. Свищов“.

„Пионерско творчество“ — в студентския културен дом.

ПЪРВЕНЦИ — СТРОИТЕЛИ

Наскоро във Велико Търново, по инициатива на Окръжния комитет на Комсомола, се състоя окръжно младежко състезание за най-добър зидар и кофражист между строителите от градовете Велико Търново, Горна Оряховица, Павликени и Свищов.

На строителната площадка отлично се представиха комсомолците от Свищов. Зидарят Кирил Кирилов Крачунов от

бригадата за комунистически труд на Тодор Любенов изпълни дневната си трудова норма 417 на сто, а кофражистът Георги Иванов Георгиев от бригадата „Марек“ с бригадир Георги Станчев — 512 на сто.

Двамата първенци бяха наградени с парични награди и грамоти от Окръжния комитет на ДКМС и строително управление Велико Търново.

К. Бакърджиев

Кар. А. ГЕЦОВ

НА НЯКОИ БРИГАДИРСКИ ОБЕКТИ

ИМА И ТАКИВА СУБЕКТИ

Практическо селскостопанско училище „Боруш“

гара Крушето, Великотърновско,

С Ъ О Б Щ А В А,

че за учебната 1967/68 година в ПЪРВИ курс ще приеме 105 курсисти, завършили VIII клас, не по-възрастни от 26 години, от Великотърновски окръг, по специалностите:

1. ГОВЕДОВЪДСТВО С МЕХАНИЗАЦИЯ — с прием на 35 девойки.

2. ПОЛЕВЪДСТВО С МЕХАНИЗАЦИЯ — с прием 35 девойки и 35 младежи.

Завършилите училището придобиват специалността: ЖИВОТНОВЪД-ТРАКТОРИСТИ И ПОЛЕВЪД-ТРАКТОРИСТИ И КОМБАНИЕРИ.

Девойките освен специалните предмети изучават още Наука за хранене и шев. Желаетелите могат да продъл-

жат образованието си в селскостопански техникуми.

Кандидатите трябва да представят следните документи:

1. Молба;
2. Свидетелство за завършен VIII клас;
3. Удостоверение за раждане.
4. Донаборно свидетелство (за младежите).

Курсът на обучение е две години.

Курсистите ползват безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Срокът за подаване на документите е 5 август 1967 г.

Записването ще стане до 8 септември 1967 година.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ДЪРЖАВНО АВТОМБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ — клон Горна Оряховица

търси шофьори I и II клас и двама бегеристи,

Заплащане

по щатните таблици

Справка: „Личен състав“.

СТРОИТЕЛНО ПРОМИШЛЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ — Горна Оряховица

И М А

вакантни длъжности за

началник капитално строителство,

началник цех и

началник склад за готова продукция.

Търсят се кандидати — строителни техници с трудов стаж най-малко 6 години и 10 души арматуристи.

Заплащане по щата.

Постъпване веднага.

2—1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-08; зам. гл. редактор 25-26; отдела „Партиен живот в пропандия“ 25-27; отдела „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 25-08; отдела „Икономически“ 63-12; съговарств 63-78; канцелария и фотостудия 24-09; коректори в изд. редактор 33-79. ТЕЛЕКС 022670.

Ф. Л. П. „Димитър Найденов“ — Велико Търново

Индекс 21301